

Налог о обустављању примјене Закона о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти

Бр. 01/22

Користећи се овлаштењима која су ми дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI. 2. Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Вијеће за имплементацију мира поздравило намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним”, у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и “мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се на став 4 Резолуције 1174 (1998) Савјета безбједности Уједињених народа од 15. јуна 1998. године, према којем Савјет безбједности, у складу с поглављем VII Повеље

Уједињених народа “...понавља да је високи представник коначни ауторитет за тумачење Анекса 10 о цивилној имплементацији Мировног уговора и да у случају спора може давати своја тумачења и препоруке, те доносити обавезујуће одлуке, како год оцијени да је неопходно, о питањима која је образложило Вијеће за имплементацију мира у Бону 9. и 10. децембра 1997. године”;

Подсјећајући такође да је Савјет безбједности Уједињених народа више пута потврдио, путем својих резолуција усвојених у складу с поглављем VII Повеље Уједињених народа, да улога високог представника као коначног ауторитета у земљи у погледу имплементације Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир обухвата “овласт да донесе обавезујуће одлуке, када процијени да је то неопходно, о одређеним питањима, како је то образложило Вијеће за имплементацију мира у Бону 9. и 10. децембра 1997. године”;

Присјећајући се да је Управни одбор Вијећа за имплементацију мира, својом Декларацијом донесеном 24. септембра 2004. године на нивоу политичких директора, захтијевао изналажење трајног рјешења у вези с питањем државне имовине;

Присјећајући се такође да је Одлуком Савјета министара Босне и Херцеговине у децембру 2004. године успостављена “Комисија за државну имовину, утврђивање и расподјелу државне имовине, одређивање права и обавеза Босне и Херцеговине, ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине у управљању државном имовином” (у даљем тексту: Комисија), у чијем су се саставу налазили стручњаци представници из оба ентитета Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине и институција Босне и Херцеговине, (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 10/05, 18/05, 69/05 и 70/05);

Поново потврђујући да је високи представник, с циљем да интересе Босне и Херцеговине и административних јединица у њеном саставу заштити од могуће штете коју представљају даљња располагања државном имовином прије доношења одговарајућег законодавства, донио законе на нивоу државе и ентитета којима

се привремено забрањује располагање државном имовином, то јест *Закон о привременој забрани располагања државном имовином Босне и Херцеговине* (“Службени гласник Босне и Херцеговине” бр. 18/05, 29/06, 85/06, 41/07, 74/07, 99/07 и 58/08), *Закон о привременој забрани располагања државном имовином Федерације Босне и Херцеговине* (“Службене новине Федерације Босне и Херцеговине” бр. 20/05, 17/06, 62/06, 40/07, 70/07, 94/07 и 41/08) и *Закон о привременој забрани располагања државном имовином Републике Српске* (“Службени гласник Републике Српске” бр. 32/05, 32/06, 100/06, 44/07, 86/07, 113/07 и 64/08) (у даљем тексту под заједничким називом: *Забрана располагања државном имовином*);

Присјећајући се да је 27. фебруара 2008. године Управни одбор Вијећа за имплементацију мира дефинисао “прихватљиво и одрживо рјешење питања расподјеле имовине између државног и других нивоа власти” као први од пет циљева које власти Босне и Херцеговине требају реализовати прије транзиције Канцеларије високог представника, те је захтијевао од “високог представника да предузме све неопходне мјере како би осигурао испуњење наведених циљева”;

Узимајући у обзир Одлуку високог представника о измјенама и допунама Закона о привременој забрани располагања државном имовином Босне и Херцеговине од 12. априла 2022. године, према којој: “Без обзира на одредбе било којег другог закона или прописа, државном имовином може располагати искључиво Босна и Херцеговина, као њен титулар, у складу с одредбама овог закона”, и према којој: “Привремена забрана располагања државном имовином у складу с овим законом остаје на снази до ступања на снагу закона на државном нивоу којим се уређују права власништва и управљања државном имовином, а који би усвојила Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, односно све док високи представник друкчије не одлучи”;

Подсјећајући да је својим коначним и обавезујућим одлукама (Одлуке Уставног суда БиХ у предметима бр. У 1/11 од 13. јула 2012. године; бр. У 8/19 од 6. фебруара 2020. године, бр. У

9/19 од 6. фебруара 2020. године и бр. У 4/21 од 27. септембра 2021. године) Уставни суд Босне и Херцеговине, између осталог, утврдио да је Босна и Херцеговина титулар државне имовине и да као њен титулар Босна и Херцеговина има искључиво право да уређује питања државне имовине;

Подсјећајући на допис високог представника упућен Заједничком колегијуму Парламентарне скупштине БиХ од 3. децембра 2021. године, у којем је позвао Парламент да преузме одговорност и успостави експертну Радну групу за државну и војну имовину, која би формулисала и размотрила могућности за постизање прихватљивог и одрживог рјешења ових питања;

Констатујући да је у свом комуникеу од 8. децембра 2021. Управни одбор Вијећа за имплементацију мира поновио своју пуну подршку и определијељеност за блиску сарадњу са високим представником у вршењу његовог значајног мандата као и за његове извршне овласти, те поздравио његов ангажман са политичким лидерима БиХ у испуњавању Агенде 5+2, укључујући и формирање Радне групе за државну и војну имовину;

С обзиром да је Народна скупштина Републике Српске 10. фебруара 2022. године усвојила *Закон о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти* ("Службени гласник Републике Српске", бр. 29/22) те да обим "непокретне имовине", како је утврђен наведеним законом, не изузима изричито државну имовину, него истовремено обухвата и државну имовину;

Констатујући такође да проглашавањем такве имовине власништвом *Закон о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти* занемарује низ коначних и обавезујућих одлука Уставног суда Босне и Херцеговине;

Сматрајући даље да примјена *Закона о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти* онемогућава постизање прихватљивог и одрживог рјешења питања државне имовине;

Констатујући да је најављено подношење најмање једног захтјева

за оцјену уставности Закона о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 29/22) пред Уставним судом Босне и Херцеговине;

Имајући у виду да Уставни суд Босне и Херцеговине, између осталог, треба утврдити да ли је захтјев за оцјену уставности Закона о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти допустив, те ако јесте допустив, да ли је Закон о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти (“Службени гласник Републике Српске” бр. 29/22) у складу с Уставом Босне и Херцеговине;

Узимајући у обзир то да је, све док Уставни суд не донесе коначну одлуку у предмету који се тиче оспораваног закона, за очување власничких интереса државе Босне и Херцеговине неопходна обустава примјене правних аката по којима се могу успоставити нова права власништва на државној имовини, којима се доводи у питање држава Босна и Херцеговина као титулар државне имовине, као и искључива надлежност државе Босне и Херцеговине и Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине за уређивање питања државне имовине;

Узевши у обзир, констатујући, те имајући на уму све претходно споменуто, високи представник овим доноси сљедећи налог:

НАЛОГ

о обустављању примјене Закона о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти

Члан 1.

Примјена Закона о непокретној имовини која се користи за функционисање јавне власти (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 29/22) овим се путем обуставља до ступања на снагу коначне одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине о наведеном закону.

Члан 2.

Овај Налог доноси се на основу међународног мандата високог представника и не доноси се супституисањем било којег домаћег органа власти. Налог ће имати првенство у односу на било које неконзистентне одредбе било ког закона, прописа или акта, било постојећег, било будућег. Овај налог изравно се примјењује и није потребна ниједна додатна радња ради осигурања његовог правног дејства.

Члан 3.

Овај Налог ступа на снагу одмах и објављује се на службеним интернетским страницама Канцеларије високог представника.

Овај Налог објављује се одмах у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 12. април 2022.

Кристијан Шмит
високи представник